

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**IXe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 216.515 van 28 november 2011  
in de zaak A. 195.784/IX-6754**

In zake : XXXX

tegen :

het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID  
(Selor)  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Emmanuel Jacobowitz  
kantoor houdend te 1160 Brussel  
Tedescolaan 7  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1. Het beroep, ingesteld op 8 maart 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 6 januari 2010 van Selor waarbij XXXX niet geslaagd wordt verklaard voor de mondelinge proef en aldus voor het vergelijkend examen voor de selectie van juridisch adviseur voor de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (selectienummer ANG09029).

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2011.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, en advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. Op 18 september 2009 schrijft de verzoeker zich in voor de selectie van juridisch adviseur voor de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

De voorselectie bestaat uit een geïnformatiseerde test (postbakoefening), de vergelijkende selectie uit een interview. Volgens het selectiereglement beoogt het interview de evaluatie van de vereiste competenties, de motivatie en de affiniteit met het werkterrein. Om te slagen moet de kandidaat ten minste 24 punten op 40 behalen.

3.2. Op 9 oktober 2009 wordt de verzoeker uitgenodigd om deel te nemen aan de computergestuurde proef.

Op 6 november 2009 deelt de verwerende partij aan de verzoeker mee dat hij geslaagd is voor de computergestuurde proef met een score van 13,405 punten op 20.

3.3. Op 10 november 2009 wordt de verzoeker uitgenodigd om deel te nemen aan het mondelinge gedeelte van de selectie.

Op 27 november 2009 neemt de verzoeker deel aan het mondelinge gedeelte.

Zoals bepaald in het selectiereglement worden met dit interview de competenties zoals vermeld in de functiebeschrijving, alsook de motivatie en de affiniteit met het werkterrein beoordeeld. Onder elke competentie worden een aantal criteria aangehaald, op grond waarvan elke competentie kan worden beoordeeld. Per competentie wordt telkens een score op 5 punten toegekend.

Aan de verzoeker worden de volgende scores toegekend:

- Wat de “Motivatie” betreft, behaalt de verzoeker 3 punten op 5.
- Wat de generieke competenties betreft, behaalt de verzoeker voor de competenties “analyseren” 3, “integreren” 3, “problemen oplossen” 3, “resultaatgerichtheid” 3, “beïnvloeden” 2, “loyaal handelen” 1 en “communiceren” 2 punten op 5.

Deze scores blijken uit de aan de verzoeker toegekende beoordeling van de verschillende criteria per competentie.

3.4. De eindconclusie van de jury luidt als volgt:

“De kandidaat, XXXX, is niet geslaagd”.

Op 6 januari 2010 deelt de verwerende partij aan de verzoeker mee dat hij niet geslaagd is voor het mondelinge gedeelte van de selectie omdat hij 20 punten op 40 behaalde terwijl minimum 24 punten op 40 vereist zijn.

Dit is de bestreden beslissing.

3.5. Op 15 januari 2010 vraagt de verzoeker aan de verwerende partij om toegang te krijgen tot zijn persoonsgegevens die door haar bewaard en verwerkt worden, alsook om inzage in zijn dossier naar aanleiding van de voornoemde selectie.

Op 23 februari 2010 neemt de verzoeker inzage van zijn dossier en neemt hij een bundel met documenten in ontvangst.

3.6. Omdat volgens de verzoeker een aantal stukken ontbreken, richt hij op 7 maart 2010 een verzoek tot heroverweging aan de verwerende partij en een vraag om advies aan de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, daar de weigering van de verwerende partij om de gevraagde documenten te verstrekken niet gebaseerd is op een weigeringsgrond zoals vervat in de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

#### *IV. Onderzoek van de middelen*

##### *A. Eerste middel*

##### *Standpunt van de partijen*

4. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van de formele motiveringsplicht bedoeld in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De bestreden beslissing is naar het oordeel van de verzoeker formeel noch materieel op afdoende wijze gemotiveerd, vermits hem geen enkel inzicht gegeven wordt in de motieven van de beslissing, waardoor hij niet in staat is terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen deze beslissing te verweren. De mondelinge proef was eensdeels een kennisexamen (meer bepaald een oefening)

en peilde anderdeels naar gedragsgerichte competenties. De verzoeker voert aan dat “één of meer discretionaire oordelen (...) tegen alle redelijkheid ingaan” en geeft voor elk van de in de motivatiefiche vervatte competenties aan waarom hij het niet eens is met de beoordeling ervan. Ook wat de toekenning van de punten betreft, wordt op de motivatiefiche volgens de verzoeker niet verduidelijkt hoe de selectiecommissie aan de score van 20 punten op 40 komt, noch bevat zij een legende voor de vermeldingen “+, +/-, - en?”. Bovendien ondersteunt de materiële motivering niet steeds de genomen beslissing, aangezien er bij bepaalde punten een +/- of + wordt vermeld waarvoor geen punten werden toegekend (o.a. bij de competenties “analyseren” en “resultaatgerichtheid”). De verzoeker meent voorts dat er een inconsistentie bestaat in de motieven (meer bepaald bij de competenties “motivatie” en “communiceren”). Hij wijst er ten slotte op dat de beoordeling van het interview eveneens voorbijgaat aan de beoordelingsverslagen die in het kader van zijn stage werden opgesteld omtrent zijn activiteiten binnen de Geschillencel Bijzondere Belastinginspectie Gewestelijke Directie Brussel. Laatstgenoemde beoordelingsverslagen bevestigen volgens de verzoeker zijn professionele competenties en zijn flagrant in strijd met de bemerkingen van de verwerende partij en wijzen er juist op dat de jury niet in staat is de werkelijke competenties van juridisch adviseurs bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid te detecteren en te beoordelen. De verzoeker verwijst ten slotte naar de verklaring van 3 maart 2010 van zijn dienstchef en naar het arrest nr. 94.093 van 19 maart 2001, inzake Vermeulen tegen Selor, waarin de Raad van State heeft overwogen dat de motivatie van de beslissing, zoals neergeschreven door de examencommissie, neerkomt op niet-onderbouwde algemeenheden die, precies door hun vaagheid, enerzijds aan de verzoeker elke mogelijkheid van verweer ontnemen en anderzijds de rechter in de feitelijke onmogelijkheid plaatsen om -het weze de marginale-wettigheidstoetsing uit te voeren.

5. De verwerende partij antwoordt hierop dat, wat de formele motiveringsplicht betreft, de motieven voor een beslissing in verband met een examen vervat zijn in het examencijfer en dat dit zowel voor schriftelijke als mondelinge examens geldt. Bovendien kreeg de verzoeker via de motivatiefiche

een bijkomende toelichting bij zijn examencijfer. Hierin staat de motivatie voor het toekennen van het puntentotaal voor elk onderdeel van de test uitdrukkelijk beschreven door aanduiding van een vakje naast vooraf opgegeven, specifieke competenties en wordt voor elk onderdeel nog eens een bijkomende weergave gegeven van de bevindingen van de selectiecommissie betreffende de motivatie, de technische en de generieke competenties van de verzoeker zoals ze blijken uit de mondelinge proef. De verzoeker had, aldus de verwerende partij, volledige kennis van de motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen. De beslissing is terug te vinden in het resultaat van 20 punten op 40. De verzoeker bekritiseert volgens de verwerende partij in zijn verzoekschrift dan ook enkel de motieven van de motieven. Wat de materiële motiveringsplicht betreft, is de beslissing waarbij de verzoeker niet geslaagd wordt verklaard voor de mondelinge proef volgens de verwerende partij wel degelijk gebaseerd op rechtens aanvaardbare motieven met voldoende feitelijke grondslag. De geteste competenties werden afzonderlijk gequoteerd aan de hand van een 5-puntenschaal. Bij elke rubriek wordt een omschrijving gegeven van de motieven op basis waarvan een bepaalde score werd toegekend. De verzoeker behaalde een totaalscore van 20 punten op 40, waardoor hij niet geslaagd was voor het mondelinge gedeelte van de selectie. De verwerende partij meent dan ook dat de verzoeker niets minder vraagt dan een controle van de appreciatie van de feiten, waarvoor de Raad van State niet bevoegd is. Zij weerlegt per beoordeelde competentie de kritiek van de verzoeker. Wat de puntentoekenning betreft, merkt de verwerende partij op dat deze louter cijfermatig is (per rubriek wordt een score op 5 punten gegeven met een eindresultaat op 40 punten). De verwerende partij stelt ten slotte dat de beoordeling van de verzoeker tijdens zijn stage bij de BBI Brussel niet pertinent is daar deze geen invloed heeft op de huidige selectieprocedure en dat het arrest waaraan de verzoeker refereert geen overeenstemming vertoont met de onderhavige zaak, waarin de bestreden beslissing afdoende is gemotiveerd. De opmerking dat de selectiecommissie niet in staat zou zijn de competenties te meten van juridisch adviseurs voor de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid kan, aldus de verwerende partij, niet worden weerhouden vermits deze, naast een vertegenwoordiger van Selor, werd

samengesteld uit het afdelingshoofd en een juridisch adviseur van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

6. In zijn memorie van wederantwoord repliceert de verzoeker dat de verwerende partij ook tijdens de procedure voor de Raad van State weigert inzage te verlenen of een kopie over te maken van “de slides van de presentatie zoals verzoeker deze heeft bewerkt”, de typeantwoorden en de correctieroosters met de puntentoekenning bij een juist of foutief antwoord, alsook de documenten in extenso aangaande de postbakoefening. Het voorleggen van deze stukken is nochtans noodzakelijk om de motivatiefiche op haar waarachtigheid te kunnen controleren. De verzoeker voert aan dat hij aldus op basis van een onvolledig dossier een beroep heeft moeten instellen bij de Raad van State. De verwerende partij heeft bovendien het advies van 9 maart 2010 van de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten naast zich neergelegd. De verwerende partij diende nochtans, aldus de verzoeker, naast “de casus met de door verzoeker geannoteerde slides en met de vragen + antwoordbladen van verzoeker”, eveneens een kopie van de typeantwoorden en de correctieroosters met vermelding van de punten bij een juist of foutief antwoord voor te leggen vóór het verstrijken van de termijn van zestig dagen om een beroep bij de Raad van State in te stellen. De verzoeker meent bovendien dat er, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij voorhoudt, typeantwoorden en correctieroosters moeten bestaan aangezien de motivatiefiche (onder meer wat de rubrieken “analyseren” en “integreren” betreft) een beoordeling bevat en de antwoorden van de verzoeker naast modelantwoorden moeten kunnen worden gelegd om een beoordeling op juistheid en volledigheid uitgedrukt met “+, +/- of -” en/of cijfers te verantwoorden. De verzoeker stelt voorts dat, aangezien het mondelinge gedeelte deels een kennisexamen, deels een interview was waarbij gepolst werd naar gedragsgerichte competenties, een bijkomende redengeving vereist is. De verzoeker meent dan ook “dat de verwerende partij zich in de bijkomende redengeving heeft vergist” en zelfs de zaken niet weergeeft zoals ze door hem werden gezegd tijdens het interview. De verzoeker stelt voorts dat de verwerende partij geen afdoende antwoord geeft op alle onderdelen van het eerste middel.

7. In zijn laatste memorie herhaalt de verzoeker nog dat verscheidene elementen die hij heeft aangehaald tijdens het interview, bewust niet worden vermeld door de verwerende partij en dat de evaluaties van de selectiecommissie niet met de werkelijkheid stroken. Er worden geen concrete en relevante overwegingen weergegeven, en de score van 20 op 40 punten is dan ook kennelijk onredelijk. In dit licht dient ook het niet weerhouden door de verwerende partij van zijn titel en ervaring te worden gezien.

### *Beoordeling*

8. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

Het argument van de verwerende partij dat de motivering van de beoordeling van een mondelinge proef als de voorliggende terug te vinden is in de toegekende punten zelf, kan niet gevolgd worden. Een dergelijke opvatting kan namelijk niet aanvaard worden zo het een mondelinge proef betreft die niet kan worden beschouwd als een zuivere kennisproef. De enkele verwijzing naar een puntencijfer kan voor een dergelijke proef de beslissing niet deugdelijk motiveren.

Bij de motivering van een dergelijke mondelinge proef moeten de punten worden verantwoord aan de hand van argumenten en motieven die de selectiecommissie in aanmerking heeft genomen om de kandidaat een bepaald cijfer toe te kennen. Alleen in dat geval kunnen de betrokkene en de rechter, die moet oordelen over de regelmatigheid van de punten die een teleurgestelde kandidaat heeft behaald, uitmaken of de selectiecommissie, binnen de ruime

discretionaire bevoegdheid die zij ter zake bezit, deugdelijke redenen had om die welbepaalde beslissing te nemen.

Met de thans betwiste mondelinge proef diende de selectiecommissie conform het selectiereglement de professionele kwaliteiten van de verzoeker met betrekking tot de functievereisten te beoordelen, alsook zijn motivatie en affiniteit met het werktterrein. Uit de motivatiefiche blijkt dat het interview dat de verzoeker heeft gehad met de selectiecommissie hierop gericht was, wat door hem overigens niet wordt betwist.

De vereiste van een afdoende motivering van de beoordeling van een examenjury houdt niet in dat een relaas of samenvatting moet worden gegeven van de vragen en antwoorden. Er moet enkel duidelijk blijken welke motieven de examencommissie heeft gehanteerd.

Te dezen moet worden vastgesteld dat de verzoeker, naast zijn puntencijfer (20 punten op 40) middels de motivatiefiche, die hij kon raadplegen bij het uitoefenen van zijn inzagerecht, tevens op de hoogte is van de redenen waarom hem dit puntencijfer is toegekend. Deze motivatiefiche vermeldt expliciet welke generieke competenties precies zijn beoordeeld tijdens de mondelinge proef, welke score (op een 5-puntenschaal) de verzoeker per competentie heeft behaald en welke de essentiële beoordelingselementen van de selectiecommissie zijn per competentie. Voorts wordt in deze motivatiefiche een “eindconclusie van de jury en motivering” geformuleerd, die expliciteert waarom de verzoeker omwille van zijn eindscore (20 punten op 40) niet geslaagd is.

De beoordeling van een kandidaat op basis van een proef die de verzoeker heeft afgelegd en waarvan de resultaten door hem worden aangevochten, hangt niet zozeer af van het al dan niet correct beantwoorden van de gestelde vragen, doch vormt veeleer de neerslag van de indruk die de globale prestatie van de kandidaat bij de selectiecommissie heeft gewekt. Van de selectiecommissie kan dan ook niet worden verwacht dat zij de motieven van haar

motieven expliciteert door elk argument van haar beoordeling te koppelen aan een welbepaalde passage uit het interview. De motiveringsplicht reikt niet zover dat de selectiecommissie elk motief, wanneer het op zich voldoende concreet en begrijpelijk is, nog moet onderbouwen met een verwijzing naar concrete elementen die de gemaakte conclusie schragen.

De selectiecommissie heeft ter verantwoording van de totaalscore van 20 punten op 40 een aantal positieve en negatieve punten opgesomd die zij bij het aanhoren van het betoog van de verzoeker heeft opgemerkt. De genoteerde pijnpunten geven aan wat de commissie aan de verzoeker globaal als minpunt heeft aangerekend.

Aangezien het ter zake om een examen gaat dat geen loutere kennisvragen omvatte, was het vereist maar volstond het ook, beknopt in een voor de verzoeker toegankelijk document, te vermelden op welke vlakken de mondelinge proef niet voldeed. Door de kennisgeving van de argumenten van de selectiecommissie aan de verzoeker met de motivatiefiche, is hem aldus wel degelijk een inzicht gegeven in de motieven van de bestreden beslissing en werd de formele motiveringsplicht nageleefd.

9. Het verder onderzoek van het middel noopt tot een onderzoek naar de deugdelijkheid van de motieven en betreft aldus een onderzoek naar de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van het bestuur. De Raad van State is in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht slechts bevoegd om na te gaan of het bestuur bij zijn beoordeling de hem toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan in redelijkheid tot zijn besluit is kunnen komen. In casu betekent dit, gelet op de zeer ruime appreciatiebevoegdheid van de selectiecommissie bij de beoordeling van een mondelinge proef als de thans betwiste, dat het wettigheidstoezicht van de Raad

van State beperkt is tot de vraag of de motieven die de selectiecommissie opgeeft verband houden met de vooropgestelde functievereisten, of de uiteenzetting van de verzoeker voldoende elementen bevat om de juistheid van de motieven aan het wankelen te brengen en of de selectiecommissie niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door op grond van die motieven een score van 20 punten op 40 toe te kennen.

Uit de motivatiefiche blijkt dat de opgegeven motieven wel degelijk verband houden met de vooropgestelde functievereisten. Uit voormelde fiche blijkt namelijk dat de “Motivatie” en de “Generieke competenties”, meer bepaald analyseren, integreren, problemen oplossen, resultaatgerichtheid, beïnvloeden, loyaal handelen en communiceren, werden onderzocht en beoordeeld, zijnde de gedragsgerichte competenties die vereist worden voor de functie. Dit wordt als dusdanig niet door de verzoeker betwist. De verzoeker betwist wel dat “één of meer discretionaire beoordelingen (...) tegen alle redelijkheid ingaan”. Voor zover de verzoeker de hem toegekende beoordeling per competentie bekritiseert, dient erop te worden gewezen dat het de Raad van State niet toekomt zich in de plaats van de overheid een oordeel te vormen over de examenprestatie van de kandidaten. De Raad van State beschikt hierbij slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid en kan enkel een kennelijk onredelijke beoordeling sanctioneren. Desbetreffend worden de hierna genoemde gegevens onderzocht.

Wat de rubriek “Title & Ervaring” betreft, voert de verzoeker aan dat deze op de motivatiefiche blanco is gelaten niettegenstaande hij uitgebreid heeft verwezen naar een bijkomende opleiding in Namen en hij melding heeft gemaakt van een aantal projecten waaraan hij heeft meegewerkt tijdens deze opleiding. De verzoeker meent dat de verwerende partij afbreuk doet aan zijn slaagkansen door het bewust weglaten van deze voor de selectie relevante elementen. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, werd de rubriek “Title & Ervaring” niet gequoteerd. Het al dan niet vermelden van de titels en ervaring van de kandidaat heeft dan ook geen invloed op het behaalde resultaat. De verzoeker

toont overigens niet aan dat hij met de door hem (slechts gedeeltelijk) gevolgde opleiding gedurende het academiejaar 2000-2001 anno 2009 nog steeds, zoals in het selectiereglement met betrekking tot de job-inhoud wordt gesteld, “de regelgeving over informatie- en telecommunicatierecht en sociale zekerheid alsook de evoluties in sociaal beleid” opvolgt.

Wat de rubriek “Motivatie” betreft, voert de verzoeker aan dat hij het interview uitgebreid heeft voorbereid en dat de beoordeling van 3 punten op 5 niet in overeenstemming is “met de inspanningen van een kandidaat die zich zeer goed voorbereidt”. Het komt evenwel niet aan de Raad van State toe om zijn beoordeling hieromtrent in de plaats te stellen van de overheid wanneer die haar discretionaire bevoegdheid uitoefent. Het komt de Raad van State dan ook niet toe in de plaats van de selectiecommissie een examen opnieuw te beoordelen en punten te geven. Daar enkel manifeste beoordelingsfouten kunnen worden gesanctioneerd, betekent dit dat de evaluatie die aan de verzoeker werd gegeven voor deze rubriek (namelijk 3 punten op 5) slechts kan worden gesanctioneerd indien er elementen zijn die erop wijzen dat de concrete vaststellingen bij de beoordeling kennelijk onredelijk zijn. Blijkens de motivatiefiche worden onder de rubriek “Motivatie” de volgende criteria opgegeven: (1) motivatie voor de functie, de jobinhoud, de organisatie, (2) extrinsieke en intrinsieke motivatoren zijn in evenwicht, (3) correct beeld van de functie, (4) correct beeld van de organisatie en (5) heeft zich goed voorbereid/geïnformeerd. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, is een grondige voorbereiding niet het enige aspect dat doet blijken van een voldoende motivatie voor een functie. De Raad kan dan ook enkel vaststellen dat uit de samenlezing onder de rubriek “Motivatie” van de aanduiding “+ en +/-” en de concrete toelichting per criterium, meer in het bijzonder de toelichting dat de verzoeker interesse voor juridische functies in het algemeen toont, maar onvoldoende zijn motivatie en intrinsieke interesse in de materie en de functie zelf kan aantonen, niet kan worden besloten dat de puntentoekenning (3 punten op 5) kennelijk onredelijk is. Voor zover de verzoeker meent dat hij omwille van 3 “+”-tekens en 2 “+/-”- tekens een beoordeling van 4 punten op 5 had moeten behalen, blijkt niet dat deze vermeldingen cijfermatig zouden moeten

overeenkomen met de door de verzoeker als “correct en logisch” geachte quoterings. De verwerende partij dient dan ook te worden bijgetreden in haar argument dat de symbolen “+, +/- en -” louter indicatief zijn voor de selectiecommissie bij de beoordeling, doch niet gelieerd zijn aan een welbepaald, wiskundig cijfer.

Wat de generieke competenties betreft, hebben de argumenten van de verzoeker grotendeels betrekking op de feitelijke beoordeling, waarbij hij enkel poogt aan te tonen wel degelijk over de vereiste competenties te beschikken. Er werd reeds opgemerkt dat het niet aan de Raad van State toekomt de concrete beoordeling van de selectiecommissie over te doen. De Raad van State kan enkel een kennelijk onredelijke beoordeling sanctioneren. In casu dient vastgesteld te worden dat de toelichting bij de criteria onder de rubriek “generieke competenties” in samenlezing met de vermelding van “+, +/- of -” de toegekende puntenscores kan verantwoorden. De verzoeker klaagt er zich voorts over dat hij geen kopie heeft gekregen van de casus, de vragen, de bladzijden die hij heeft neergeschreven, de typeantwoorden en de correctieroosters met vermelding van punten bij een juist of foutief antwoord, terwijl deze weigering niet gebaseerd is op één van de weigeringsgronden zoals vervat in de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur en hij hierdoor de motivatiefiche niet op zijn waarachtigheid kan controleren. Er bestaat evenwel geen causaal verband tussen het niet meedelen van bepaalde stukken aan de verzoeker en het besluit om hem niet geslaagd te verklaren. Het gaat om twee verschillende administratieve beslissingen die elk afzonderlijk op hun wettigheid kunnen worden onderzocht. De eventuele onregelmatigheid van de weigering om aan de verzoeker documenten betreffende zijn examenuitslag toe te sturen, maakt op zich de beslissing waarbij die examenuitslag wordt vastgesteld, niet onregelmatig. De verzoeker betwist niet dat de casus en de schriftelijke voorbereiding ervan zich in het administratief dossier bevinden. Bovendien toont de verzoeker niet aan dat op de verwerende partij in de thans betwiste selectie de verplichting rust om typeantwoorden en/of correctieroosters voor te leggen. Voor zover de verzoeker stelt dat hij de case “volledig en correct in al haar onderdelen heeft toegelicht”, geeft hij enkel zijn

eigen appreciatie weer. Voor zover hij meent dat bij de competentie “analyseren” niet wordt vermeld waarin de irrelevante informatie die hij gaf zou bestaan, rust op de overheid niet de verplichting om de motieven van haar motieven kenbaar te maken, dan wel elk motief te stofferen met concrete voorbeelden.

Wat de competentie “resultaatgerichtheid” betreft, voert de verzoeker aan dat een eindscore van 3 punten op 5 niet overeenstemt met het aantal “+” en “+/-” tekens. Zoals reeds werd opgemerkt blijkt evenwel niet dat het toekennen van de vermeldingen “+ en +/-” cijfermatig zou moeten overeenkomen met de door de verzoeker als “correct en logisch” geachte quotering. Uit de samenlezing van de vermeldingen “+ en +/-” en de concrete toelichting bij de vooropgestelde criteria blijkt overigens niet dat de score van 3 punten op 5 kennelijk onredelijk is.

Wat de competenties “loyaal handelen” en “beïnvloeden” betreft, stelt de verzoeker in wezen dat hij wel degelijk zoekt naar win-winsituaties, hij zich wel degelijk loyaal toont, hij wel degelijk de genomen beslissingen op een correcte manier opvolgt en zijn handelen wel degelijk getuigt van verantwoordelijkheid en werkbetrokkenheid, zodat een eindbeoordeling van 1 punt op 5 respectievelijk 2 punten op 5 tegen alle redelijkheid indruist. De verzoeker voert ook aan dat de zaken in de motivatiefiche niet juist worden voorgesteld daar een aantal door hem gegeven voorbeelden niet worden weergegeven. Zoals reeds hoger werd opgemerkt, is de overheid niet verplicht om elk motief met concrete voorbeelden te illustreren. Bovendien voert de verzoeker in wezen zijn eigen appreciatie van de selectie aan. Uit de samenlezing van de vermeldingen “+/- en -” en de concrete toelichting bij de vooropgestelde criteria blijkt evenwel niet dat de toegekende scores bij de competenties “loyaal handelen” en “beïnvloeden” kennelijk onredelijk zijn.

Voor zover de verzoeker, wat de competentie “communiceren” betreft, meent dat de selectiecommissie niet actief naar hem luistert maar veeleer begaan is met het uiteindelijke doel van het interview, namelijk hem niet doen

slagen, kan een dergelijke handelswijze niet worden afgeleid uit de motivatiefiche. Er kan enkel vastgesteld worden dat de verwerende partij op grond van de gegeven toelichting bij de competentie “communiceren” niet kennelijk onredelijk handelt bij het toekennen van een score van 2 punten op 5. Voor zover de verzoeker meent dat bij de huidige selectie niet het gebruikelijke schema zoals gehanteerd voor niveau A-profielen wordt gehanteerd, toont de verzoeker niet aan dat op de verwerende partij de verplichting rust dit zogenaamde “gebruikelijke schema” toe te passen op de huidige selectie. Niets verhindert de verwerende partij dan ook om naar aanleiding van een welbepaalde selectie andere subcriteria te gebruiken bij de beoordeling van welbepaalde competenties. De verzoeker toont alvast niet aan dat op de verwerende partij de verplichting zou rusten om voor alle selecties dezelfde criteria te hanteren.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat de verzoeker er niet toe komt concreet aan te geven op welke punten het samengevat eindoordeel van de selectiecommissie onjuist of kennelijk onredelijk is. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de motivatiefiche de uitslag van de verzoeker terdege onderbouwt. De verwerende partij heeft zorgvuldig en op redelijke wijze haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid uitgeoefend.

De verzoeker stelt voorts dat op de motivatiefiche niet staat vermeld waarvoor de toegekende punten staan, noch bevat zij een legende voor de vermelding “+, +/-, - en ?”. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat, in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker stelt, meer bepaald dat de verwerende partij nalaat te verklaren met welke beoordeling de cijfers “0, 1, 2, 3, 4 en 5” corresponderen, uit de motivatiefiche duidelijk blijkt waarvoor deze cijfers staan. Uit de in de motivatiefiche toegekende quoteringswijze blijkt bovendien genoegzaam op welke wijze gequoteerd wordt. Uit de lezing van de motivatiefiche blijkt namelijk welke competenties werden beoordeeld, hoe de verzoeker aan de hand van een aantal criteria per competentie enerzijds en aan de hand van een specifieke toelichting/specifieke op de verzoeker toepasselijke bemerkingen anderzijds werd beoordeeld en welke score op een 5-puntenschaal hem per competentie werd

toegekend. Uit de samenlezing van al deze elementen blijkt aldus wel degelijk een verband te bestaan tussen de toegekende score per competentie enerzijds en de beoordeling per competentie aan de hand van een aantal criteria en specifieke toelichtingen anderzijds. Uit voormelde samenlezing van de verschillende elementen uit de motivatiefiche kan dan ook logischerwijze worden afgeleid wat de cijfers op een 5-puntenschaal precies inhouden. Hetzelfde geldt voor de betekenis van de symbolen “+”, “+/-” en “-” die op zichzelf geen cijfermatig gegeven inhouden.

Voor zover de verzoeker van oordeel is dat de beoordeling van de selectiecommissie indruist tegen de beoordelingsverslagen naar aanleiding van zijn werkzaamheden binnen de Geschillencel Bijzondere Belastinginspectie Gewestelijke Directie Brussel, toont de verzoeker met zijn verwijzing naar deze stageverslagen niet aan dat hij wel degelijk voldoet aan de professionele competenties, vereist voor de specifieke functie van juridisch adviseur voor de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid. De verzoeker heeft er namelijk zelf voor gekozen om deel te nemen aan een nieuwe, “externe” selectie bij de verwerende partij. Het is op basis van deze specifieke selectie dat de verzoeker niet geslaagd is. De selectiecommissie kan de kandidaat alleen beoordelen op basis van wat zij tijdens de desbetreffende proef kan vaststellen. De in de stageverslagen gemaakte beoordeling staat daar volledig los van. Met zijn verwijzingen naar zijn stageverslagen toont de verzoeker dan ook niet aan dat de door de selectiecommissie opgegeven motieven onjuist zijn. Hetzelfde geldt voor wat betreft de verwijzing naar het attest van 3 maart 2010 van zijn vroegere dienstchef bij de BTW-controle om de motieven omtrent de competenties “loyaal handelen” en “beïnvloeden” te weerleggen.

Er kan ten slotte niet dienstig worden verwezen naar voornoemd arrest Vermeulen, vermits de concrete omstandigheden in die zaak niet vergelijkbaar zijn met deze van de thans voorliggende zaak en evenmin de wijze waarop de evaluatie van de mondelinge test in voormelde zaak plaatsvond.

In casu daarentegen heeft de selectiecommissie in de motivatiefiche wel genoegzaam haar bevindingen omtrent de verzoeker bij de toetsing van de beoordeelde competenties aangegeven. De motieven in de motivatiefiche zijn geenszins vaag of bevatten zij allerm minst algemene conclusies, doch zeer concrete overwegingen, die in eerste instantie de verzoeker - en nadien ook de Raad van State - in staat stellen te begrijpen waarom hem een score van 20 punten op 40 werd toegekend.

Uit de motivatiefiche blijkt dat de verzoeker voldoet voor een aantal van de beoordeelde rubrieken en/of competenties (score 3). Voor de overige competenties wordt aangegeven dat en waarom hij niet voldoet (score 1 of 2). Hieruit volgt aldus dat de selectiecommissie niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door op grond van die motieven een score van 20 punten op 40 toe te kennen.

10. Het middel is niet gegrond.

#### *B. Tweede middel*

##### *Standpunt van de partijen*

11. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van het fairplay-beginsel, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel, doordat hij geconfronteerd wordt met een motivatiefiche die tal van punten van het interview niet, niet volledig of onjuist vermeldt, doordat de scores en de wijze van puntentoekenning niet correct zijn en ook niet nader verklaard worden en doordat de indruk wordt gewekt dat een weldoordachte selectie van elementen wordt doorgevoerd teneinde hem in een kwaad daglicht te stellen (de verzoeker leidt dit meer bepaald af uit de houding van één bepaald jurylid tijdens een voorgaande selectie, “alsook (uit elementen) juist vóór en tijdens deze selectie (onder andere voorbereidingstijd, het eenzijdig overmaken van informatie omtrent de verzoeker door Mijnheer Arne Geeraerts aan de jury

vóór het gesprek)”). Het eerste middel grotendeels herhalend, voert de verzoeker aan dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze tot haar beslissing is gekomen. Het unfair karakter van de bestreden beslissing blijkt volgens de verzoeker onder meer uit de omstandigheid dat geen enkel document (vragen, typeantwoorden, correctieroosters, ...) omtrent de casus wordt voorgelegd, uit het doelbewust niet weergeven van verzoekers ervaring en opleiding onder de rubriek “Title & Ervaring”, uit de afwezigheid van weergave van de door de verzoeker behandelde onderwerpen, uit de omstandigheid dat de motivering geen steun vindt in de bestreden beslissing, daar voor bepaalde “+ of +/-”-vermeldingen geen punten worden toegekend, en uit de tegenstelling met de resultaten van de computergestuurde postbakoefening.

12. De verwerende partij antwoordt hierop in haar memorie van antwoord dat een deel van verzoekers uiteenzetting betrekking heeft op de formele en materiële motivering van de beslissing en niet op de beginselen, aangehaald naar aanleiding van het tweede middel. Voor zover als nodig, verwijst de verwerende partij op dit punt dan ook naar haar weerlegging van het eerste middel. Wat het niet vrijgeven van de casus en de schriftelijke voorbereiding betreft, wijst de verwerende partij erop dat deze in het administratief dossier werden opgenomen. De andere door de verzoeker gevraagde stukken kunnen volgens de verwerende partij niet worden vrijgegeven aangezien deze niet bestaan. De verwerende partij merkt voorts op dat er met de oplossing van de casus “an sich” geen rekening werd gehouden aangezien geen zuiver technische competenties werden gemeten doch enkel de generieke competenties. Uit de vaststellingen gedaan tijdens het interview en vermeld op de motivatiefiche is gebleken dat de verzoeker niet over de voor de uitoefening van de functie vereiste competenties beschikt. De verwerende partij meent voorts dat de verzoeker geen belang heeft bij de ingeroepen schending van het fairplay-beginsel wegens het niet opnemen van een opleiding onder de rubriek “Title & Ervaring”, daar deze rubriek niet werd gequoteerd en daarom bij alle kandidaten blanco werd gelaten. De door de verzoeker gegeven maar niet in de motivatiefiche opgenomen voorbeelden hadden volgens de verwerende partij alle een gebrek aan pertinentie en konden dan ook

niet bijdragen tot een resultaat dat positiever voor hem zou zijn geweest. De opmerking als zouden de indicatoren “+/-” zich niet correct hebben vertaald in de puntentoekenning, kan, aldus de verwerende partij, niet gevolgd worden daar deze vermeldingen louter indicatief zijn. De verwerende partij meent dan ook dat uit haar uiteenzetting naar aanleiding van het eerste middel en uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat zij niets anders gedaan heeft dan de verzoeker op een eerlijke en onpartijdige manier beoordelen. Verzoekers argument dat een schending van het fairplay-beginsel zou voortspuiten uit het loutere feit dat de verzoeker voor de schriftelijke proef wel geslaagd was en voor de mondelinge proef niet werd weerhouden, kan volgens de verwerende partij niet gevolgd worden daar hieruit zou volgen dat elke voor de schriftelijke proef geslaagde kandidaat ook zou moeten slagen voor de mondelinge proef. Verder geeft de verzoeker naar het oordeel van de verwerende partij niet concreet aan op welke wijze het redelijkheids- en het rechtszekerheidsbeginsel zouden zijn geschonden. Nochtans dient een verzoeker zijn middel voldoende uiteen te zetten en te staven op straffe van onontvankelijkheid.

De verzoeker repliceert hierop in zijn memorie van wederantwoord dat hij zijn tweede middel voldoende heeft uitgewerkt en dat de hierin ontwikkelde elementen niet alleen betrekking hebben op de motivering maar ook “tegen het licht (dienen) te worden gehouden in het kader van de beginselen vervat in het tweede middel”. De verzoeker stelt bovendien dat hij op basis van een onvolledig dossier een beroep heeft moeten instellen bij de Raad van State. De verzoeker weerlegt voorts puntsgewijze de repliek van de verwerende partij met betrekking tot de door hem aangehaalde argumenten ter staving van de schending van het fairplay beginsel.

### *Beoordeling*

13. De verzoeker laat na concreet uiteen te zetten op welke wijze hij het vertrouwensbeginsel door de bestreden beslissing geschonden acht. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel moet

worden vastgesteld dat hij zich beperkt tot het summier toelichten van wat dit beginsel precies inhoudt. Het tweede middel is bijgevolg, wat voormelde beginselen betreft, onontvankelijk.

In de mate dat de verzoeker deels het eerste middel herhaalt en meent dat de aangevoerde elementen niet alleen betrekking hebben op de motivering maar ook “tegen het licht (dienen) te worden gehouden in het kader van de beginselen vervat in het tweede middel”, komt het aan de verzoeker toe deze elementen toe te lichten in het kader van de door hem ingeroepen beginselen en kan hij zulks niet aan de Raad van State overlaten. In de mate dat hij het eerste middel deels herhaalt om aan te tonen dat de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel schendt, wordt verwezen naar de analyse van het eerste middel (rubrieken 8-10).

De verzoeker voert voorts aan dat ook de quoteringsredelijkheidstoets niet doorstaat. Het komt de Raad van State niet toe zijn appreciatie over de examenprestatie van de kandidaten in de plaats te stellen van deze van de examenjury. De Raad van State kan de wijze waarop de examenjury de verschillende antwoorden van de verzoeker heeft beoordeeld dan ook enkel als onwettig beschouwen indien zij tegen alle redelijkheid lijkt in te gaan. Het beroep is gericht tegen de beslissing van de selectiecommissie waarbij de verzoeker niet geslaagd verklaard is voor de mondelinge proef, waarin aan de hand van een aantal competenties nagegaan wordt of de kandidaat blijk geeft van voldoende motivatie en of hij de vereiste vaardigheden bezit. Dergelijk examen vormt een geheel. De selectiecommissie beoordeelt zelf het relatieve belang dat zij aan de verschillende aspecten van de proef hecht en komt op grond daarvan tot het besluit dat de kandidaat al dan niet geslaagd is. Te dezen blijkt uit de motivatiefiche duidelijk dat de selectiecommissie vooraf de relatieve waardeschaal bepaald heeft van de verschillende aspecten die zij moest onderzoeken, wat de objectiviteit waarmee de selectiecommissie te werk is gegaan is onderstreept. Bij de bespreking van het eerste middel werd bovendien reeds uiteengezet waarom de quoteringsredelijkheidstoets niet doorstaat.

5-puntenschaal -in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker voorhoudt- voldoende duidelijk is.

Voor zover de verzoeker aanvoert dat het unfair karakter van de bestreden beslissing onder meer blijkt uit de omstandigheid dat geen enkel document (vragen, typeantwoorden, correctie-roosters, ...) omtrent de casus wordt voorgelegd, werd bij de bespreking van het eerste middel reeds opgemerkt dat de eventuele onregelmatigheid van de weigering om aan de verzoeker documenten betreffende zijn examenuitslag toe te zenden, op zich de beslissing waarbij die examenuitslag wordt vastgesteld, niet onregelmatig maakt. Bovendien blijkt uit voormelde bespreking dat de casus en de schriftelijke voorbereiding, zoals gevraagd door de verzoeker, aan het administratief dossier zijn toegevoegd. Zoals de verwerende partij overigens terecht opmerkt, blijkt uit het selectiereglement en de motivatiefiche duidelijk dat geen zuiver technische competenties werden gemeten, maar wel de voor de functie vereiste generieke competenties zodat de oplossing van de casus “an sich” niet doorslaggevend was bij de beoordeling.

In de mate dat de verzoeker het unfair karakter voorts afleidt uit het doelbewust niet weergeven van zijn ervaring en opleiding onder de rubriek “Title & Ervaring”, werd reeds bij de analyse van het eerste middel opgemerkt dat deze rubriek niet werd gequoteerd en dat het al dan niet vermelden van de titels en ervaring van de kandidaat geen invloed heeft op de beoordeling van de vereiste generieke competenties en het behaalde resultaat.

Dat uit de afwezigheid van een weergave van de door de verzoeker behandelde onderwerpen het unfair karakter van de bestreden beslissing zou blijken, kan evenmin worden aangenomen, daar het volstaat dat de verwerende partij motiveert waarom zij meent dat de verzoeker voor bepaalde competenties niet of onvoldoende voldoet.

Zoals reeds bij de bespreking van het eerste middel werd opgemerkt, kan verzoekers argument dat de motivering de genomen beslissing niet

steeds ondersteunt omdat voor bepaalde “+ of +/-”-vermeldingen geen punten worden toegekend, niet worden weerhouden. Voor zover de verzoeker hieruit het unfair karakter van de bestreden beslissing afleidt, kan hij dan ook niet worden gevolgd.

Voor zover de verzoeker het unfair karakter van de bestreden beslissing ten slotte afleidt uit de tegenstelling tussen het mondelinge gedeelte en de computergestuurde postbakoefening, laat hij na dit argument in concreto uit te werken. Bovendien staat elk examengedeelte op zich, zodat het slagen voor één gedeelte geen garantie inhoudt voor het slagen voor een ander gedeelte. Uit het feit dat de verzoeker op de tijdens de geïnformatiseerde proef geteste competenties beter scoorde dan op de tijdens het mondelinge gedeelte geteste competenties, kan dan ook niet worden afgeleid dat de verwerende partij onredelijk of unfair heeft gehandeld.

Het is voorts slechts een subjectief aanvoelen vanwege de verzoeker zelf unfair te zijn behandeld door de verwerende partij. Hij toont immers niet met concrete objectieve gegevens aan effectief unfair te zijn behandeld. Dat de verwerende partij ten aanzien van de verzoeker unfair zou hebben gehandeld, blijkt overigens niet uit de stukken van het administratief dossier, noch uit de stukken die zijn gevoegd bij het inleidend verzoekschrift en bij de memorie van wederantwoord.

14. Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, niet gegrond.

### *C. Derde middel*

#### *Standpunt van de partijen*

15. In een derde middel voert de verzoeker de schending aan van het gelijkheidsbeginsel, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het in het

gelijkheidsbeginsel besloten beginsel van de gelijke toegang tot openbare ambten. De verzoeker meent dat Selor de kandidaten van een statutaire selectie niet gelijk behandelt en dat hij geconfronteerd wordt met een boycotactie van Selor “waarbij iedere medewerker/medewerkster van SELOR ervoor moet zorgen dat verzoeker niet slaagt voor afgelegde examens met jury”, waarbij de motivatiefiche op sommige punten niet overeenstemt met het verloop van het interview en op andere punten onvolledig of onjuist is. Dat hij bij Selor op een “zwarte lijst” staat, mag volgens de verzoeker blijken sedert de door hem bij de Raad van State ingeleide zaak met rolnummer G/A.189.161/IX-5991. Bovendien hanteert de verwerende partij volgens de verzoeker “alle creatieve achterpoortjes binnen selectieprocedures om verzoeker toch maar tegen te houden en hem te beletten dat hij een job Niveau A uitoefent in overheidscontext”, door hem meer bepaald zo laag te rangschikken dat hij nooit in aanmerking komt of door het organiseren van bijkomende proeven waarop Selor hem buist of niet nuttig rangschikt. De verzoeker stelt voorts dat hij weet dat de afgevaardigd bestuurder van Selor contact heeft opgenomen met het ACV Openbare Diensten omtrent de verzoeker en vraagt zich af “[w]at (...) de baas van een selectiebureau van de federale overheid te zoeken (heeft) bij een vakbondsorganisatie”. Voor het overige geeft de verzoeker in het middel een theoretische uiteenzetting omtrent het gelijkheidsbeginsel.

16. Voor zover de verzoeker aanvoert dat er officieuze afspraken binnen Selor zouden bestaan om hem te beletten te slagen voor examens met een examenjury, antwoordt de verwerende partij hierop in haar memorie van antwoord dat deze bewering wordt tegengesproken door het feit dat de verzoeker na het inleiden van de door hem genoemde zaak bij de Raad van State geslaagd is verklaard voor andere examens georganiseerd door Selor. De bewering als zou hij danig laag gerangschikt zijn dat hij geen kans maakt om ooit in aanmerking te komen voor een functie of dat hij voor bijkomende proeven nooit geslaagd wordt verklaard, is, aldus de verwerende partij, uit de lucht gegrepen aangezien het resultaat behaald door de verzoeker de rangschikking bepaalt. Voor zover de verzoeker meent dat de verwerende partij niet betwist dat hij op een zwarte lijst staat, merkt de verwerende partij op dat Selor het inderdaad niet nodig vond om te

antwoorden op loze beschuldigingen die totaal ongegrond zijn. Wat de contactname met het ACV betreft, wijst de verwerende partij erop dat Selor over een syndicaal overlegcomité beschikt dat onder meer problemen tijdens de proeven bespreekt. Omdat de verzoeker zich uitgeeft als vakbondsafgevaardigde en “(zich zelfs) moet (...) met selecties (die van hem en ook andere) wanneer hij aanwezig is als kandidaat”, stelde de afgevaardigd bestuurder van Selor de vraag tijdens het overleg wie de verzoeker vertegenwoordigt en met welk mandaat. Het antwoord van het ACV luidde dat de verzoeker geen ambtenaar meer is en geen mandaat meer heeft om zich als vakbondsafgevaardigde voor te doen in het kader van selecties georganiseerd door Selor. De verwerende partij meent dan ook dat het een pertinente en legitieme vraag betreft die overigens volkomen vreemd is aan de bestreden beslissing.

17. De verzoeker schrijft in zijn memorie van wederantwoord dat de verwerende partij geen zinnig verweer levert tegen zijn stelling dat hij door Selor geboycot wordt. De verzoeker stelt dat de verwerende partij “naar de vorm laat uitschijnen dat verzoeker wel degelijk geslaagd is voor twee selecties, maar naar de inhoud komt de handelwijze van Selor neer op een boycotactie” en dat het niet uitgesloten is dat Selor dit doet om de Raad van State te misleiden. Wat de contactname met het ACV betreft, stelt de verzoeker dat het antwoord van het ACV door de verwerende partij foutief wordt weergegeven in haar memorie van antwoord en dat het antwoord van het ACV de integrale versie is van het e-mailbericht van 3 november 2009 van de verzoeker. De verzoeker merkt op dat de verwerende partij haar stelling dat hij zich tijdens selecties uitgeeft als vakbondsafgevaardigde en dat hij zich moet met de selecties van anderen niet staaft.

18. In zijn laatste memorie haalt de verzoeker een aantal voorbeelden aan, waaruit de boycotacties van Selor zouden moeten blijken.

## *Beoordeling*

19. Voor zover de verzoeker aanvoert dat hij bij Selor op een “zwarte lijst” staat, hetgeen door de verwerende partij niet zou worden ontkracht, verplicht geen enkele bepaling of beginsel een overheid om te antwoorden op dergelijke gratuite, niet van enig (begin van) bewijs voorziene beschuldigingen. De verzoeker beperkt zich tot loutere gissingen en speculaties zonder dit ook maar met enig concreet en objectief element te onderbouwen.

Voor zover de verzoeker meent dat de verwerende partij “naar de vorm laat uitschijnen dat verzoeker wel degelijk geslaagd is voor twee selecties, maar naar de inhoud de handelwijze van Selor neerkomt op een boycotactie”, betwist hij geenszins het argument van de verwerende partij dat het door de verzoeker op de selecties behaalde resultaat de rangschikking bepaalt. Selor kan bijkomende proeven organiseren. Hieruit kan geen onwettigheid worden afgeleid, wanneer dit door het selectiereglement niet wordt uitgesloten. Dat men hem op bijkomende proeven “buist of niet nuttig rangschikt”, wordt door de verzoeker met geen enkel concreet element aangetoond. De verzoeker bewijst dan ook met geen enkel concreet element dat er andere dan wettige redenen aan de basis liggen van het feit dat hem “tot op heden geen concreet aanbod [werd] gedaan om aan de slag te gaan” in de functies waarvoor hij is geslaagd.

Voor zover de verzoeker kritiek uit op de contactname van de afgevaardigd bestuurder met het ACV, toont hij geenszins aan dat dit enig uitstaans zou hebben met de thans bestreden beslissing.

Voor wat de opsomming betreft van de voorbeelden die de verzoeker aanhaalt in zijn laatste memorie die de negatieve houding van Selor tegenover zijn persoon zouden moeten aantonen, volstaat het vast te stellen dat de aantijgingen van de verzoeker louter speculatief overkomen en met geen enkele concrete en objectieve aanwijzing worden gestaafd.

20. Het derde middel is niet gegrond.

*V. Anonimisering*

21. De verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

22. De vraag wordt ingewilligd.

**BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het beroep.**

**2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.**

**3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker weggelaten.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

|                        |                  |
|------------------------|------------------|
| André Vandendriessche, | kamervoorzitter, |
| Daniël Moons,          | staatsraad,      |
| Bert Thys,             | staatsraad,      |
| bijgestaan door        |                  |
| Vera Wauters,          | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Vera Wauters**

**André Vandendriessche**